برخلاف شایعه پراکنی‌ها

صرافی‌های رمزارز در داخل ایران تحریم‌نشده‌اند

تحریم صرافی‌های رمزارز توسط آمریکا درباره شرکت‌های ثبت‌شده در خارج از ایران است و صرافی‌های شناخته‌شده‌ای که کاربران ایرانی به‌صورت روزمره از آنها استفاده می‌کنند تحریم نشده‌اند.

به گزارش خبرگزاری تسنیم، براساس گزارش رسانه‌های بین‌المللی، وزارت خزانه‌داری ایالات متحده در ادامه اقدامات خصمانه خود علیه جمهوری اسلامی ایران، روز جمعه در بیانیه‌ای از اعمال تحریم‌های جدید علیه دو صرافی ارز دیجیتال مرتبط با نظام مالی ایران خبر داد.

این نخستین بار است که واشنگتن به‌طور مستقیم پلتفرم‌های دارایی دیجیتال را به‌عنوان بخشی از برنامه تحریم‌های خود علیه ایران هدف قرار می‌دهد. دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری آمریکا (OFAC) روز جمعه (۱۱ بهمن ۱۴۰۴) با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که این تحریم‌ها بخشی از یک اقدام گسترده‌تر علیه مقامات و شبکه‌های ایرانی است. خزانه‌داری آمریکا مدعی شده است که این شبکه‌ها ضمن استفاده از کانال‌های مالی جایگزین برای دور زدن تحریم‌های بین‌المللی، نقش داشته‌اند.

این در حالی است که تحریم صرافی‌های رمزارز توسط دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری آمریکا دیروز تکذیب شد. به گزارش ایبنا، به تازگی خبری با تیترهایی نگران‌کننده در فضای مجازی دست‌به‌دست شد که در آن اعلام شده «ایالات متحده صرافی‌های رمزارز ایرانی محبوب مثل نوبیتکس و والکس و آبان‌تتر و رمزینکس و بیت‌پین و... را تحریم کرده است».

اما پیگیری از برخی از این صرافی‌ها حکایت از کذب بودن این خبر دارد و بررسی‌های بیشتر نشان می‌دهد که خبر اصلی موضوع دیگری را بیان می‌کند و بازنشر آن در کانال‌های تلگرامی و سایر رسانه‌ها به‌صورت اشتباهی منتشر شده است.

منشأ این خبر، گزارشی است که به نقل از وزارت خزانه‌داری آمریکا منتشر شده است. در این گزارش، وزارت خزانه‌داری ایالات متحده از طریق دفتر کنترل دارایی‌های خارجی (OFAC) اعلام می‌کند که برای نخستین‌بار دو پلتفرم رمزارزی بین‌المللی را به دلیل نقش‌آفرینی در شبکه‌های مالی مرتبط با ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در فهرست تحریم‌های خود قرار داده است. نکته کلیدی اینجاست که این دو پلتفرم، صرافی‌های فعال داخل ایران نیستند. بنابراین، موضوع خبر اساساً درباره شرکت‌های ثبت‌شده در خارج از ایران است، نه صرافی‌های شناخته‌شده‌ای که کاربران ایرانی به‌صورت روزمره از آنها استفاده می‌کنند.

شکست تک‌نرخی کردن دلار با اولین شوک ارزی

برخی اقتصاددانان بر این باورند که تک‌نرخی شدن ارز در معنای کلاسیک آن، با شرایط فعلی اقتصاد ایران سازگار نیست و با اولین شوک ارزی شکست خورده است.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ در سال‌های اخیر سیاست ارزی به یکی از حساس‌ترین و مناقشه‌برانگیزترین حوزه‌های حکمرانی اقتصادی ایران تبدیل شده است اما مسئله‌ای که در حال حاضر اهمیت دارد این است که حتی با یکپارچه‌سازی تالارهای ارزی و کاهش شکاف اسمی نرخ‌ها، خطر بازتولید همان چرخه قبلی همچنان وجود دارد. به‌ویژه در اقتصادی که ساختار تراز پرداخت‌ها شکننده است و درآمدهای ارزی تحت تأثیر عوامل بیرونی قرار دارد.

در این شرایط هر شوک جدید می‌تواند بار دیگر نرخ بازار آزاد را جلوتر از نرخ‌های رسمی حرکت دهد و اگر سیاست‌گذار ارزی نتواند همزمان نرخ‌های رسمی را متناسب با بازار آزاد تعدیل کند، انگیزه تعویق در عرضه ارز دوباره فعال می‌شود.

از طرف دیگر افزایش بی‌حد و حصر قیمت بازار آزاد بدون مدیریت بانک مرکزی دست بانک مرکزی را برای تعدیل می‌بندد؛ چراکه افزایش بیش از اندازه نرخ ارز در بازار آزاد، به‌سرعت به افزایش سطح عمومی قیمت‌ها منتقل می‌شود. تورم انتظاری را تشدید می‌کند و هزینه تأمین کالاهای اساسی و تولیدی را بالا می‌برد؛ مسیری که در نهایت فشار مستقیم بر معیشت مردم وارد کرده و دامنه مانور بانک مرکزی برای تعدیل تدریجی و کم‌هزینه نرخ‌ها را به‌شدت محدود می‌کند.

واقعیت‌های اقتصاد ایران

برخی اقتصاددانان بر این باورند که تک‌نرخی شدن ارز در معنای کلاسیک آن، با شرایط فعلی اقتصاد ایران سازگار نیست. به اعتقاد آن‌ها، اصرار بر حذف کامل فاصله میان نرخ رسمی و آزاد بدون اصلاحات بنیادین در حوزه بودجه، تجارت خارجی و جریان سرمایه امکان‌پذیر نیست.

در همین زمینه «مجید شاکری»؛ اقتصاددان، نیز تأکید دارد که «اساساً وضعیت تعادلی اقتصاد ایران وضعیتی است که در آن فاصله‌ای پایدار میان نرخ رسمی و نرخ بازار آزاد وجود دارد و تلاش برای تک‌نرخی کردن ارز، نه مطلوب است و نه ممکن.»

جدول نرخ سکه، ارز و بورس

نوع سکه	قیمت بازار (به تومان)
سکه تمام طرح جدید	۱۸۹/۷۰۰/۰۰۰
سکه تمام طرح قدیم	۱۸۷/۰۰۰/۰۰۰
نیم سکه	۹۹/۵۰۰/۰۰۰
ربع سکه	۵۴/۵۰۰/۰۰۰
گرمی	۲۷/۰۰۰/۰۰۰
هر گرم طلای ۱۸ عیار	۱۸/۸۲۵/۴۰۰
نوع ارز	
دلار (توافقی)	۱۲۷/۳۱۸
یورو (توافقی)	۱۴۸/۱۰۷
پوند	۱۹۰/۱۰۰
یوان چین	۱۸/۷۶۷
درهم امارات	۳۵/۷۵۶
هزار دینار عراق	۵۸/۱۲۵
بورس	
شاخص کل بورس تهران	۳/۹۵۹/۷۷۸
شاخص کل هموزن	۱۰۰۳/۱۵۱

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم:

بازار ارز با اتصال به سامانه تسویه چین و رفع انحصارات آرام می‌شود

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم تأکید کرد که آرامش بازار با محوریت «پترو-یوان» و اتصال به سامانه تسویه چین و رفع انحصارات مختلف به‌خصوص در واردات و صادرات امکان‌پذیر است.

سیداحسان خاندوزی در گفت‌وگو با ایرنا درباره راهکارهای ثبات بخشی به بازار ارز گفت: در آینده نیازمند دو بسته مکمل برای پیشگیری از تکرار مشکلات ارزی هستیم؛ یک بسته داخلی و یک بسته خارجی.

او درباره راهکار خارجی ثبات بخشی به بازار ارز اظهار کرد: راهکار پیشنهادی ما، انتقال نقشه تجاری و ارزی کشور به شرکایی است که تحت فشار آمریکا دچار تنگنا نمی‌شوند. بخش زیادی از تسویه‌های ارزی کشور وابسته به مبادلات درهم امارات است، اما بخشی از آن قابل انتقال است به بزرگ‌ترین شریک تجاری کشور یعنی چین؛ پروژه‌ای که تحت عنوان «پترویوان» شناخته می‌شود.

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم ادامه داد: پیشنهاد مشخص این است که دولت بسته اصلاح ساختار ارزی را به محوریت پترو- یوان طراحی کند تا حداقل نیمی از ارزهای صادرات نفتی و غیرنفتی ایران، از مبداء چین منجر به واردات شود.

خاندوزی خاطرنشان کرد: در روسیه هم بخشی از مسائل این‌گونه حل شده و می‌شود. ابزار آن سامانه تسویه فرامرزی بانکی چین (CIPS) است که ۱۹۰ بانک و شرکت مستقیماً و بیش از ۱۵۰۰ مورد غیرمستقیم به آن مرتبط هستند و ۱۹۰ کشور دنیا درگیر تسویه از طریق CIPS هستند.

او افزود: این سامانه تحت اشراف خزانه‌داری آمریکا یا فشار OFAC قرار نمی‌گیرد و می‌تواند انتظارات فعالان اقتصادی را نسبت به ثبات ارزی آرامش ببخشد. مطرح کردن این روش با چین در دل یک معامله بزرگ استراتژیک و ژئواکونومی، حلقه مفقوده برای ثبات بخشیدن به انتظارات ارزی کشور است.

مزیت‌های ورود به نظام پرداخت سی‌آی‌پی‌اس

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم گفت: مزیت ورود به نظام پرداخت مستقیم سی‌آی‌پی‌اس، انتظارات بازار غیررسمی ارز را آرام می‌کند؛ نه فقط تسویه‌هایی که مستقیماً توسط بانک مرکزی یا تحت اشراف این بانک انجام می‌شود؛ بلکه آن بخشی از بازار که به دلایل مختلف، مثلا به جهت محدودیت‌های گمرکی و تجاری، بیرون از تسویه رسمی، تأمین ارزی خود را از بازار غیررسمی کشور انجام می‌دهند.

خاندوزی افزود: بخشی که بیرون از تسویه رسمی، تأمین ارزی می‌کند؛ مطمئن خواهد شد که به رغم تشدید تحریم آمریکا که ممکن است تا پایان دوره سه سال آتی ترامپ ادامه پیدا بکند کشور به جهت نظام تسویه و ورود منابع ارزی به یک تعامل با دومین اقتصاد بزرگ دنیا پیوسته است.

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم گفت: پیشنهادی که خدمت شما عرض کردم، حاصل کار یک جمعی از صاحب‌نظران اقتصادی با تجربه مدیریتی و کاملاً دلسوزانه است؛ بدون نگاه چپ و راست، بدون نگاه به اینکه دولت آقای پزشکیان است یا وزیر اقتصاد یا رئیس بانک مرکزی چه کسی است یا نیست، صرفاً با نگاه خیرخواهی برای منافع ملی کشور.

خاندوزی افزود: این پیشنهاد خدمت مقامات دولت، رئیس محترم مجلس و هم شورای عالی امنیت ملی ارسال شده است. البته این پیشنهاد تازه‌ای نیست. در دوره قبل هم، زمانی که رئیس‌جمهور در اواخر ۱۴۰۱ به پکن سفر کردند؛ هر دو طرف ایرانی و چینی اتفاق نظر داشتند که مسیر درستی است. بخشی از مقدمات هم در سال ۱۴۰۲ فراهم شده بود اما متأسفانه از ابتدای سال ۱۴۰۳ با شهادت رئیس‌جمهور متوقف شد. این موضوع کاملاً قابل احیاست و بیش از هر چیزی محتاج اراده سیاسی است.

راهکارهای داخلی برای اصلاح ساختار ارزی

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم درباره راهکارهای داخلی برای اصلاح ساختار ارزی گفت: در کنار بسته «پترو- یوان» که عرض کردم به‌عنوان دال مرکزی اصلاحات ساختار تجاری و ارزی، چند اصلاح رو به داخل هم وجود دارد که اگر از سمت سیاستگذار مورد توجه قرار بگیرد، می‌تواند شرایط آینده را با ثبات بیشتری پیش ببرد. نکته اول، اکتفا نکردن به اصلاحات قیمتی است. مسئله اصلاح ساختار ارز فقط اصلاح قیمت نیست که بگوییم با حذف ارز ترجیحی، یا ادغام تالار یک و تالار دو، مسئله خاتمه پیدا می‌کند. شما پیش و بیش از آن محتاج اصلاح ساختارهای معیوب هستید؛ به‌عنوان مثال، در ساختار مصرف ارز کالای اساسی کشور که نهاده‌های دام و طیور وارد و در نهایت به کالای سفره خانوار تبدیل می‌شود، این ساختار دچار ناکارآمدی است. این اصلاح ساختار باید به موازات اصلاح ارزی انجام شود وگرنه فکر نکنید که ساختار می‌ایستد تا دولت اصلاحش را انجام بدهد و بعد همراهی کند.

خاندوزی افزود: ساختار انحصاری موجود در واردات نهاده‌های دام و طیور یکی از مواردی است که حتماً باید اصلاح شود وگرنه انحصارگر حتی اگر دیگر ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی نگیرد؛ باز هم از قدرت انحصاری و قیمت‌گذاری خودش استفاده می‌کند و می‌تواند کشور را دچار مشکل کند؛ چه در عرضه کالا، چه در اتفاقاتی مانند بحران جوجه‌ریزی که در ماه‌های گذشته رخ داد و در نهایت زنجیره تأمین و قیمت گوشت، مرغ، تخم‌مرغ و سایر کالاهای اساسی را تحت تأثیر قرار داد.

او ادامه داد: صرف آزادسازی ورود بازیگران جدید مسئله را حل نمی‌کند. دولت باید به‌صورت ایجابی برای شکستن انحصار و ایجاد رقابت برنامه داشته باشد. در سال ۱۴۰۲ تدابیری اتخاذ شد که بازیگران بالقوه تشویق شدند وارد این زنجیره شوند و سهم بازار بگیرند. نتیجه این سیاست این بود که سهم انحصارگر اول از حدود ۴۵ درصد به ۲۵ درصد کاهش پیدا کرد. این سیاست تجربه شده و قابل احیاست.

ضرورت اصلاح ساختار شرکت‌های دولتی

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم افزود: مصداق دوم اصلاح ساختار، اصلاح زنجیره‌هایی است که مستعد سوءاستفاده هستند تا زمانی که زنجیره نهاده‌ها از مبدأ واردات یا تولید داخلی تا فروش به مصرف‌کننده نهائی، هوشمند و قابل رهگیری نباشد امکان دستکاری وجود دارد. اما اگر کل زنجیره هوشمند شود و همه شمارشگرها به‌صورت آنلاین به هم متصل باشند، فرصت‌طلبی‌ها به حداقل می‌رسد.

خاندوزی ادامه داد: مصداق سوم، اصلاح وضعیت شرکت‌های دولتی متکفل واردات کالای اساسی است؛ چه شرکت‌های ذیل وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو و چه شرکت‌های مهم ذیل وزارت جهاد کشاورزی. این شرکت‌ها به‌لحاظ تاریخی دچار ناکارآمدی‌های جدی بوده‌اند. در مواردی حتی قیمت خرید خارجی آن‌ها از بخش غیردولتی بالاتر بوده یا در زمان نامناسب اقدام به خرید کرده‌اند، در حالی که می‌توانستند با قراردادهای سلف و برنامه‌ریزی بهتر، هزینه‌ها را کاهش دهند.

او افزود: اگر بخواهم مصداق چهارمی اضافه کنم؛ مسئله انطباق مبادی وارداتی با موضوع امنیت غذایی و امنیت ملی ماست؛ یعنی مبدأ واردات خیلی از این کالاها اگر از کشورهایی باشد که آن‌ها در شرایط مختلف امنیتی هم مناسباتشان با ما حفظ می‌شود یا برای ما کم‌هزینه‌تر هستند مثل کشورهای همسایه یا اوراسیا.

زمان نامناسب اصلاحات ارزی

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم درباره دلائل تشدید مشکلات ارزی و معیشتی گفت: ایجاد توازن بین اصلاح سیاست‌های داخلی و خارجی باید توسط یک اتاق فرماندهی اقتصادی هماهنگ و تنظیم شود. با توجه به اینکه بخشی از وصول درآمدهای نفتی کشور با تأخیر مواجه شده بود و از اواسط آذر ماه افزایش نرخ ارز در بازار غیررسمی خود را نشان داد، در همین بازه مع‌الاسف دو شوک همزمان اتخاذ شد.

خاندوزی افزود: اول، سیاست تجمیع تالارها، به معنای انتقال هر نوع تسویه با اعداد ۷۰ هزار تومان به ازای هر دلار به نرخ بالای ۱۵۰ هزار تومان. دوم، سیاست حذف ارز ترجیحی، به معنی انتقال از تخصیص ارزهای ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی به نرخ ۱۱۲ هزار تومان. این دو سیاست همزمان، در ماه‌هایی که همیشه کشور مستعد فشارهای ارزی است درست نبود. این ویژگی آذر و دی مربوط به امسال و این دولت نیست. پس از آن، با سیاست‌هایی مانند اجازه ورود کالای اساسی از استان‌های مرزی بدون انتظار تخصیص ارز بانک مرکزی و مسائل قیمت‌گذاری سایر کالاها مانند خودرو، همه اینها نشان داد که در داخل فرماندهی ستاد اقتصادی باید دقت بیشتری صورت گیرد.

چرا از تجربه ۱۴۰۱ استفاده نشد؟

وزیر اقتصاد دولت سیزدهم ادامه داد: اتفاقاً یکی از نقاط قوتی که من به جد توصیه می‌کنم حتماً در دستور استفاده جدی قرار بگیرد، بازخوانی تجاربی است که درباره اصلاحات اقتصادی وجود داشته. من امید داشتم با توجه به اینکه رئیس محترم کنونی سازمان برنامه و بودجه، در سال ۱۴۰۱ معاون سازمان برنامه بودند و اتفاقاً نقطه اصلی و کانونی طراحی و اجرای حذف ارز ترجیحی را رئیس‌جمهور به سازمان برنامه سپرده بود، از آن ظرفیت و آموخته‌های گذشته بیشتر استفاده می‌شد.

خاندوزی افزود: یکی از آن آموخته‌ها این است که شما در مواجهه با برآورد آثار سیاست‌های اصلاحات اقتصادی باید چند سناریو مد نظر داشته باشید؛ هم سناریوی بدبینانه و هم خوش‌بینانه. از جمله نکاتی که در سناریوهای بدبینانه باید مورد توجه قرار بگیرد، این است که در تعادل جدیدی که بعد از اصلاحات اقتصادی رقم می‌خورد، آیا فعالان اقتصادی یعنی بنگاه‌ها و تولیدکنندگان، از آن قدرت خرید برخوردار هستند که خودشان را در این تعادل جدید همچنان زنده نگه دارند یا خیر؟

او ادامه داد: اگر به تناسب نیاز، سرمایه در گردش جدید بنگاه‌ها و تولیدکنندگان اقتصادی کشور زمینه را فراهم نکند، چه بسا اساساً اصلاح اقتصادی شما به جای بهبود وضعیت، به قطع عضو یعنی حذف برخی از تولیدکنندگان منجر شود و این تولیدکنندگان کلاً از چرخه تولید کالای اساسی خارج شوند. به این دلیل که دیگر نمی‌توانند در این تعادل جدید بابت هر پارت جدید مواد اولیه خریداری کنند و تامین مالی انجام دهند. وزیر اقتصاد دولت سیزدهم افزود: اگر سیاست پولی بانک مرکزی بدون توجه به سیاست اصلاحی سازمان برنامه، یک سیاست انقباض پولی کور اعمال کند و سازمان برنامه بر مسیر اصلاح ارز ترجیحی اصرار کند، ثمرش این می‌شود که بخشی از تولیدکنندگان را از دست می‌دهیم. نتیجه این فقط از دست رفتن اشتغال و تعطیل شدن بنگاه‌ها نیست، بلکه بنیه تولیدی کشور آسیب جدی می‌بیند و بازسازی آن در حوزه دام سبک و سنگین، که مسیر طولانی‌تری نسبت به مرغ و طیور دارد، ممکن است دو تا سه سال طول بکشد. خاندوزی ادامه داد: اگرچه اخباری منتشر شده که حدود ۷۰۰ هزار میلیارد تومان در بسته مصوب دولت بابت تامین سرمایه در گردش بنگاه‌های اقتصادی در نظر گرفته شده، اما غیررسمی شنیده شده که نیمی از آن تخصیص داده نشده است. اگر غیر از این است، خوب است که مقامات مربوطه نوید دهند اما نکته مهم این است که بالانس بین سیاست‌های پولی و مالی باید حفظ شود تا منافع بخش تولید و بنیه تولید کشور اولویت داشته باشد.

ادعای بی‌اساس ترامپ در مورد صادرات نفت ایران به هند

در حالی که صادرات نفت ایران به هند تقریباً صفر است، ترامپ از جایگزینی نفت ایران با ونزوئلا، توسط هند خبر داد!

به گزارش خبرگزاری تسنیم، هند یکی از بزرگ‌ترین واردکنندگان نفت خام در جهان است و بخش قابل‌توجهی از نیاز انرژی خود را با واردات نفت تأمین می‌کند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، شنبه‌شب، در اظهاراتی اعلام کرد که از هند خواسته است به‌جای خرید نفت از ایران، از نفت ونزوئلا استفاده کند.

این اظهارنظر ترامپ، مورد استقبال رسانه‌های معاند قرار گرفت و دیروز یکشنبه تیترهای خبری در این رسانه‌ها با عنوان «هند به‌جای خرید نفت از ایران، از ونزوئلا نفت می‌خرد» منتشر شده است.

اما بررسی آمار واردات نفت هند نشان می‌دهد که اساساً هند در سال‌های اخیر از جمله مشتریان بزرگ نفت ایران نبوده است.

هند سال ۲۰۱۹ خرید نفت ایران را متوقف کرد. این کشور که از مشتریان قدیمی و اصلی نفت ایران بود، پس از اعمال تحریم‌های یکجانبه ترامپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری، پس از دریافت مدتی معافیت تحریمی، واردات رسمی خود از ایران را به صفر رساند.

در سال‌های اخیر هند روزانه حدود چهار میلیون و ۷۰۰ هزار تا پنج میلیون بشکه نفت خام وارد کرده است و این واردات از چندین کشور مختلف تأمین می‌شود.

بزرگ‌ترین کشور صادرکننده نفت به هند، روسیه است که روزانه بین یک و نیم تا یک و هشت دهم میلیون بشکه نفت به هند می‌فروشد. در سال ۲۰۲۳ هند حدود ۲۵ میلیارد دلار و در سال ۲۰۲۴ حدود ۴۳ میلیارد دلار نفت از روسیه خریداری کرد.

این درحالی است که میزان نفت خریداری‌شده هند از ایران، طی سال‌های اخیر بسیار اندک بوده و تقریباً روبه صفر است. حتی میزان خریداری نفت هند از کشورهایی چون نیجریه، آنگولا و ونزوئلا بیشتر از خرید نفت این کشور از ایران بوده است.

ترامپ که با دزدی آشکار نفت ونزوئلا، تولید روزانه حدود یک تا یک میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه‌ای نفت این کشور را به‌دست گرفته، با چین و هند مذاکراتی را آغاز کرده است که این کشورها، نفت ونزوئلا را از آمریکا بخرند.

اگر ادعای ترامپ برای موافقت هند برای خرید نفت ونزوئلا از آمریکا با تشویق کاهش تعرفه‌هایی که پیش از این آمریکا برای هند گذاشته بود، صحت داشته باشد، باید این اقدام را نه جایگزینی نفت ایران با ونزوئلا در سبد خرید نفت هند، بلکه جایگزینی بخشی از واردات نفت روسیه با نفت ونزوئلا دانست.

ایران می‌تواند بازار جهانی نفت و گاز را تکان دهد

گفتنی است در هفته‌های گذشته آمریکایی‌ها تلاش کرده‌اند با خبرسازی‌های مختلف، انتظارات تورمی را در اقتصاد ایران بالا نگه دارند تا اقتصاد کشورمان از این طریق تحت فشار قرار بگیرد. آنها با مدیریت مستقیم رئیس‌جمهور این کشور ابتدا درباره حرکت ناوگان دریایی خود به سمت ایران تهدیدهایی کردند. حالا نیز ترامپ مدعی شده که نفت ونزوئلا جایگزین نفت ایران می‌شود تا کاهش درآمدهای ارزی کشور را به ذهن مخاطبان القا کنند.

با این حال جمهوری اسلامی ایران هشدار داده است که در مواجهه با اقدامات تحریک‌آمیز و تهدیدهای آمریکا علیه امنیت ملی، گزینه‌های دفاعی خود از جمله کنترل مسیر استراتژیک تنگه هرمز را مدنظر دارد. مسیری که بخش عمده‌ای از نفت خام جهان از آن عبور می‌کند و اهمیت راهبردی بالایی دارد.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ داده‌های شرکت آمریکایی فورتیسکسا نشان می‌دهد که در سال گذشته روزانه بیش از ۲۰ میلیون بشکه نفت خام، میعانات گازی و فرآورده‌های نفتی از این مسیر عبور کرده است.

همچنین شرکت کپلر، اعلام کرده که در سال ۲۰۲۵ میلادی، حدود ۱۳ میلیون بشکه نفت خام روزانه از تنگه هرمز عبور کرده که ۳۱ درصد تجارت دریایی نفت خام جهان را تشکیل می‌دهد.

کشورهای عضو اوپک شامل عربستان سعودی، ایران، امارات، کویت و عراق، بخش عمده‌ای از نفت خام خود را از این مسیر صادر می‌کنند، به ویژه به کشورهای آسیایی.

قطر، یکی از بزرگ‌ترین صادرکنندگان گاز طبیعی مایع جهان، تقریباً تمامی گاز خود را از این تنگه عبور می‌دهد.

هرگونه تهدید علیه آزادی عبور و مرور در تنگه هرمز، نگرانی‌های جدی برای کشورهای مختلف ایجاد می‌کند؛ زیرا توقف یا محدودیت حرکت کشتی‌ها می‌تواند تبعات فوری برای تجارت، انرژی و توازن‌های امنیتی منطقه‌ای داشته باشد.

خبرگان انرژی هشدار داده‌اند که هرگونه مواجهه نظامی می‌تواند ایران را به سمت محدود کردن عبور و مرور در تنگه سوق دهد.

«سول کاوونیک» رئیس تحقیقات انرژی در شرکت «ام‌اس‌تی مارک» آمریکا تأکید کرده که هر اختلال در عبور از تنگه هرمز می‌تواند بحران جهانی نفت و گاز ایجاد کند. به ویژه اگر نظام ایران احساس کند که در محاصره قرار دارد و امنیت و قدرتش در خطر است.

«مویو شو» تحلیلگر ارشد نفت خام در شرکت کپلر هم اشاره کرده که تولید و صادرات ایران بسیار بالاتر از ونزوئلاست و بازار جهانی به شدت از اختلال در این مسیر متاثر خواهد شد. به طوری که پالایشگاه‌های چین ممکن است به دنبال منابع جایگزین باشند.

در سناریوی تشدید بحران، در صورتی که نفتکش‌ها نتوانند عبور کنند یا زیرساخت‌های انرژی آسیب ببینند، قیمت نفت ممکن است به صورت دو رقمی افزایش یابد.

«آندی لیبو» رئیس شرکت مشاوره نفتی لیبو هم آمریکا گفته است که حتی تهدید به بسته شدن می‌تواند قیمت نفت را چند دلار افزایش دهد، اما بستن کامل تنگه ممکن است منجر به جهش ۱۰ تا ۲۰ دلاری قیمت هر بشکه شود.

با توجه به باریک بودن تنگه (حدود ۲۱ مایل در باریک‌ترین نقطه)، امکان اختلال در آن وجود دارد و حتی کوچک‌ترین اختلال در جریان نفت، باعث افزایش شدید قیمت انرژی خواهد شد.

بازارهای چین، هند، ژاپن و کره جنوبی به شدت تحت تاثیر قرار خواهند گرفت. ایالات متحده تنها هفت درصد از نفت خود را از این مسیر وارد می‌کند، اما هر محدودیت در عبور نفت می‌تواند بازار جهانی را تحت تاثیر قرار دهد.

کارشناسان اکونومیکس آکسفورد در یادداشتی در خرداد ماه اعلام کردند که حتی اختلال محدود، می‌تواند تاثیر شدید بر عرضه جهانی داشته باشد و در بدترین سناریو، قیمت نفت به ۱۳۰ دلار برسد و حدود هشت دهم درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی کاهش یابد.

به طور کلی سه سناریو برای تنگه هرمز در شرایط فعلی مطرح است: سناریوی اول، اختلال محدود و کم‌دامنه شامل مانور، هشدار و مزاحمت‌های محدود است که هزینه بیمه و حمل‌ونقل را بالا می‌برد اما جریان نفت ادامه دارد و بیشتر مورد انتظار بازارهاست.

سناریوی دوم، اختلال جزئی یا موقت شامل توقیف کشتی‌ها یا کند کردن عبور در زمان‌های مشخص است که منجر به تأخیر در تحویل و فشار بر ذخایر پالایشگاه‌ها می‌شود و بازار انرژی را نوسانی‌تر می‌کند.

سناریوی سوم، بستن کامل تنگه شامل جلوگیری از عبور کشتی‌ها با زور یا استفاده از ابزارهای نظامی مستقیم است.

بر اساس داده‌های اداره اطلاعات انرژی آمریکا، عربستان سعودی و امارات خطوط لوله‌ای در اختیار دارند که می‌توانند بخشی از صادرات نفت را از مسیر تنگه هرمز منحرف کنند، اما این مسیرها تنها بخشی از جریان را پوشش می‌دهند و جایگزین کامل نیستند.

بنابراین این مسیرهای جایگزین بیشتر به عنوان راهکاری برای کاهش شوک عمل می‌کنند و نمی‌توانند به طور کامل مانع نوسانات شدید و افزایش موقت قیمت‌ها شوند.

استاد دانشگاه علم و صنعت:

اعطای زمین به مردم دچار تعارض منافع دولتی است

استاد دانشگاه علم و صنعت با انتقاد از نگاه مالکانه دولت به زمین، تأکید کرد: تعارض منافع ساختاری در حکمرانی زمین، اجرای قوانین جهش تولید مسکن را با بن‌بست مواجه کرده است.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ محمدصالح شکوهی در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس با انتقاد از نگاه مالکانه دولت به زمین، این رویکرد را یکی از ریشه‌های اصلی بن‌بست در سیاست‌گذاری مسکن و ناکارآمدی سیاست‌های جمعیتی کشور دانست و تأکید کرد: تعارض منافع ساختاری دولت باعث شده زمین به گلوگاه پروژه‌های حمایتی مسکن تبدیل شود.

وی با اشاره به وضعیت کنونی بازار مسکن گفت: امروز مسئله اصلی کشور کمبود زمین نیست، بلکه سوءبرداشت در حکمرانی زمین است. طی دهه‌های گذشته این تصور در ساختار دولت شکل گرفته که بخش عمده اراضی کشور ملک دولت است؛ در حالی که مطابق اصل ۴۵ قانون اساسی، اراضی موات و رهاشده در اختیار حاکمیت قرار دارد تا در خدمت منافع عمومی و عرضه به مردم باشد، نه اینکه دولت خود را مالک آن بداند.

استاد دانشگاه علم و صنعت افزود: دولت از یک‌سو مسئول ارتقای کیفیت سکونت مردم و کاهش هزینه‌های زندگی است اما از سوی دیگر، به‌دلیل نگاه مالکانه به زمین، دچار تعارض منافع می‌شود. نتیجه این تعارض آن است که حتی سیاست‌هایی که با هدف حمایت از اقشار کم‌درآمد و طبقه متوسط طراحی شده‌اند، مانند قانون جهش تولید مسکن و قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، در مرحله اجرا با مقاومت بدنه اجرائی و مدیران میانی مواجه می‌شوند(!)

شکوهی با اشاره به شرایط جمعیتی کشور تصریح کرد: ایران با کاهش نرخ باروری به حدود یک و شش دهم و بسته‌شدن تدریجی پنجره جمعیتی روبه‌روست. در چنین شرایطی، زمین و مسکن یکی از مؤثرترین اهرم‌های سیاست‌های جمعیتی است. اگر این اهرم به‌درستی فعال نشود، سایر مشوق‌ها، حتی امتیازاتی مانند خودرو یا تسهیلات نقدی- اثرگذاری لازم را نخواهند داشت.

وی عرضه زمین را اصلی‌ترین ابزار دولت برای مهار بازار مسکن دانست و گفت: در حال حاضر سهم زمین در قیمت تمام‌شده مسکن بسیار بالاست. اگر دولت قصد مداخله مؤثر دارد؛ ناگزیر از عرضه زمین است. این سیاست باید همزمان با ابزارهای مالیاتی مانند مالیات بر زمین‌های احتکارشده و خانه‌های خالی اجرا شود؛ به‌ویژه آنکه برخی نهادهای دولتی، بانک‌ها و دستگاه‌های عمومی خود دارای واحدهای مسکونی خالی هستند.

استاد دانشگاه علم و صنعت تأکید کرد: ترکیب عرضه زمین، مالیات‌های تنظیمی و شفافیت اطلاعاتی، شرط مهار سوداگری و جلوگیری از تبدیل زمین به کالای سرمایه‌ای است. بدون این ترکیب، نمی‌توان انتظار بهبود پایدار در بازار مسکن داشت. ضمن اینکه تهیه کامل نقشه‌های کاداستر، تکمیل سامانه املاک و اسکان و اتصال سامانه‌های مرتبط به نظام مالیاتی، لازمه توزیع عادلانه فرصت‌هاست. تنها در چنین شرایطی می‌توان امیدوار بود سیاست‌های مسکن و جمعیتی از مرحله شعار عبور کرده و به نتیجه برسد.

قیمت مرغ و تخم مرغ به روایت رئیس جهاد کشاورزی استان تهران

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان تهران با اشاره به نبود کمبود در بازار کالاهای اساسی، قیمت‌هایی از مرغ و تخم مرغ ارائه داد.

جبرئیل برادری در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به وفور کالاهای اساسی در فروشگاه‌ها، اظهار کرد: نظارت بر طرح کالابرگ برعهده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است و این وزارتخانه مسئول رسیدگی به نحوه اجرای طرح، دریافت کارمزد و همچنین برخورد با فروشگاه‌هایی است که کالابرگ را به‌درستی ارائه نمی‌دهند یا مردم را به‌درستی راهنمایی نمی‌کنند. کارمزد پنج هزار تومانی نیز عددی است که تعیین مبنای آن باید از سوی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی توضیح داده شود.

وی به وضعیت بازار مرغ و تخم‌مرغ اشاره کرد و گفت: قیمت‌ها در این حوزه روند کاهشی دارد و در حال حاضر، تخم‌مرغ با قیمتی پایین‌تر از نرخ‌های مصوب عرضه می‌شود. قیمت تخم‌مرغ در سطح شهر بین ۲۹۵ تا ۴۰۰ هزار تومان در هر شانه است و میانگین قیمت در کل استان به حدود ۳۵۰ هزار تومان رسیده است.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان تهران ادامه داد: قیمت تخم‌مرغ کیلویی نیز به حدود ۱۸۰ هزار تومان رسیده که به‌مراتب کمتر از نرخ‌های مصوب است. این موضوع نتیجه فراوانی کالا و نظارت مؤثر در بازار است.

برادری افزود: در حال حاضر، مرغ به میزان کافی در بازار وجود دارد و هیچ کمبودی مشاهده نمی‌شود. قیمت مرغ عمده بین ۱۷۰ تا ۱۹۰ هزار تومان و قیمت عرضه در سطح شهر حدود ۲۲۰ هزار تومان است. البته بسته به نوع مرغ، مانند مرغ‌های باکیفیت‌تر، ممکن است قیمت‌ها ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان بالاتر باشد اما به‌طور کلی بازار از ثبات و فراوانی برخوردار است.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان تهران در پایان با اشاره به تدابیر اندیشیده شده برای تأمین بازار ماه رمضان گفت: ممکن است در مقاطعی التهابات جزئی ایجاد شود اما با توجه به ذخایر مناسب، وجود مرغ منجمد، باز بودن مسیرهای وارداتی و امکان واردات مرغ و گوشت گرم از کشورهای مختلف از جمله پاکستان، تلاش کرده‌ایم از بروز مشکل در بازار جلوگیری کنیم. این فراوانی در نهایت به تعادل قیمت‌ها کمک خواهد کرد.

گفتنی است، فرشاد مؤمنی؛ اقتصاددان با هشدار نسبت به تداوم سیاست‌های نادرست اقتصادی و با اشاره به گزارش‌های رسمی درباره وضعیت معیشتی جامعه اظهار داشت: «در شرایطی که بیش از ۷۰ درصد جمعیت کشور برای بقا ن